

25.7.2017

PROIECT DE RAPORT

Perspective și provocări pentru sectorul apicol din UE
(2017/2115(INI))

Comisia pentru agricultură și dezvoltare rurală

Raportor: Norbert Erdős

CUPRINS

	Pagina
PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN	3
EXPUNERE DE MOTIVE.....	9

PROPUNERE DE REZOLUȚIE A PARLAMENTULUI EUROPEAN

Perspective și provocări pentru sectorul apicol din UE (2017/2115(INI))

Parlamentul European,

- având în vedere Rezoluția sa din 15 noiembrie 2011 referitoare la sănătatea albinelor și provocările pentru sectorul apicol (2011/2108(INI)),
 - având în vedere concluziile Consiliului Agricultură și Pescuit (8606/11 ADD 1 REV 1) cu privire la comunicarea Comisiei privind sănătatea albinelor (17608/10),
 - având în vedere articolul 52 din Regulamentul său de procedură,
 - având în vedere raportul Comisiei pentru agricultură și dezvoltare rurală și avizul Comisiei pentru mediu, sănătate publică și siguranță alimentară (A8-0000/2017),
- A. întrucât sectorul apicol face parte integrantă din agricultura europeană, fiind sursa principală sau una dintre sursele adiționale de venit pentru peste 500 000 de cetățeni ai UE;
- B. întrucât sectorul apicol este deosebit de semnificativ (aproximativ 14,2 miliarde de EUR pe an); întrucât 84 % dintre speciile de plante și 76 % din producția alimentară depind de polenizarea efectuată de către albine, acestea contribuind, de asemenea, la menținerea echilibrului ecologic și a biodiversității în Europa;
- C. întrucât, în 2004, Comisia a garantat 32 de milioane EUR pentru programele apicole naționale, exclusiv pentru apicultură, și întrucât această sumă a fost majorată la 36 de milioane EUR până în 2006 (reprezentând 3 la mie din bugetul PAC);
- D. întrucât, în această perioadă, populația de albine a crescut cu 47,8 %, dar finanțarea din partea UE a crescut cu doar 12 %, astfel încât finanțarea UE disponibilă nu este suficientă pentru a se menține populația de albine;
- E. întrucât este necesar ca apicultorii să acționeze în armonie cu serviciile pe care le efectuează și să facă acest lucru în mod responsabil și profesionist;
- F. întrucât, în unele state membre, legislația fiscală face distincție între apicultorii profesioniști și cei amatori, aceștia din urmă beneficiind de o scutire fiscală, deși acest lucru nu are niciun sens din punct de vedere profesional;
- G. întrucât anumite specii alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup, viespea asiatică și loca americană au efecte distructive pe scară largă în rândul populațiilor de albine din Europa și aduc grave prejudicii apicultorilor;
- H. întrucât apicultorii primesc sprijin pentru măsurile de protecție împotriva *Varroa destructor*, a cărei eradicare, până în prezent, nu a avut succes, dat fiind că deocamdată nu există soluții eficiente, iar eforturile de cercetare și dezvoltare sunt total insuficiente;
- I. întrucât apicultorii, producătorii agricoli și ecologiștii se așteaptă, de asemenea, să

existe un consens științific clar privind toate substanțele și alți factori care pun în pericol sănătatea albinelor;

- J. întrucât statisticile arată că s-au realizat progrese în sectorul apicol al UE, înregistrându-se o creștere a numărului de colonii de albine și a producției de miere în ultimii 15 de ani, precum și o creștere a numărului de apicultori;
- K. întrucât această creștere statistică se datorează, în parte, creșterii constante a numărului statelor membre și, în parte, situației speciale a sectorului, întrucât fiecare stat membru furnizează date pentru perioada cu cel mai mare număr de colonii de albine într-un anumit an;
- L. întrucât apicultorii întotdeauna produc mai puțină miere după ce trece iarna, din cauza pierderilor înregistrate toamna și iarna, care se pot ridica până la 50 % în unele state membre;
- M. întrucât pentru producția de miere apicultorii nu utilizează niciodată numărul de colonii de albine indicat de statistici, întrucât producătorii refac numărul inițial de colonii în cursul anului, în detrimentul cantităților de miere produse;
- N. întrucât dublarea cantității de miere produse și exportate de unele țări în ultimii 15 de ani, în timp ce autonomia UE în materie de miere este de doar 50 %, o cifră care rămâne constantă, nu poate fi explicată;
- O. întrucât UE importă 25 % din mierea pe care o utilizează (60 % din importurile sale anuale) în fiecare an din aceste țări, motiv pentru care apicultorii din Europa se află într-o situație critică;
- P. întrucât consumatorii nu sunt conștienți de faptul că nu mai mult de o treime din mierea pe care o folosesc este produsă în UE;
- Q. întrucât, începând cu 2001, cantitatea de miere din principalele regiuni producătoare de miere din lume a stagnat sau a scăzut ca urmare a stării proaste de sănătate a albinelor, în timp ce cantitatea de miere din China a crescut cu peste 80 % (cu 200 000 de tone);
- R. întrucât 100 000 de tone de miere importată sosesc anual în UE din China - o cantitate dublă față de 2002 -, chiar dacă numărul de colonii de albine a scăzut în alte părți ale lumii;
- S. întrucât mierea este pe locul al treilea între cele mai contrafăcute produse din lume și întrucât contrafacerea aduce prejudicii semnificative apicultorilor europeni și expune consumatorii la riscuri de sănătate grave;
- T. întrucât, potrivit experților, problema cloramfenicolului din 2002 a fost soluționată de întreprinderile exportatoare de miere din China nu prin respectarea normelor, ci prin folosirea unor filtre de rășină;
- U. întrucât, în decembrie 2015, Comisia a dispus testarea centralizată a mierii;
- V. întrucât eșantioanele de miere provenite din statele membre au fost testate de către Centrul Comun de Cercetare, care a constatat, printre altele, că 20 % din probele

prelevate la frontiera externă a UE și la sediile importatorilor constau din miere contrafăcută;

- W. întrucât, în conformitate cu Codex Alimentarius, care este utilizat în UE, mierea este un produs natural la care nu se poate adăuga nicio substanță și din care nu se poate extrage nicio substanță, și care nu ar trebui să fie uscat în afara stupului;
- X. întrucât dezechilibrul care s-a dezvoltat pe piața europeană a mierii a condus la înjumătățirea prețului de achiziție a mierii în principalele țări producătoare din UE (România, Bulgaria, Spania, Portugalia, Franța, Croația și Ungaria) până la sfârșitul anului 2016, comparativ cu prețul din 2014, lucru care pune apicultorii europeni într-o poziție fără ieșire;
- Y. întrucât „Directiva privind mierea” (Directiva 2001/110/CE) stabilește că țara de origine trebuie indicată, dar că se poate utiliza o indicație simplificată, de exemplu „amestec de miere provenită din CE”, „amestec de miere provenită din spațiul extra-comunitar” sau „amestec de miere provenită din CE și spațiul extra-comunitar”;
- Z. întrucât mulți ambalatori și comercianți de miere abuzează în prezent de această modalitate de indicare a originii pentru a ascunde adevărata țară de origine, iar cumpărătorii sunt din ce în ce mai conștienți de realitate și sunt neîncredători față de produsele alimentare din anumite țări;
- AA. întrucât Inițiativa europeană pentru miere la micul dejun, lansată de către Slovenia, a avut un mare succes, Ungaria participând pentru prima dată în 2014;
- AB. întrucât, deși implicarea producătorilor locali în programele de „miere în școli” impune o sarcină financiară suplimentară, impactul asupra perspectivei copiilor va determina rambursarea deplină a costurilor pe viitor;
- AC. întrucât consumul anual de miere variază foarte mult de la un stat membru la altul: în timp ce în statele membre din Europa de Vest consumul mediu este de 2,5-2,7 kg pe cap de locuitor, cifra pentru Ungaria, de exemplu, este de numai 0,7 kg;
- AD. întrucât, datorită impactului fiziologic pozitiv al mierii, în special pentru sănătate, aceasta ar trebui promovată, iar consumul ei ar trebui încurajat în toate statele membre ale UE;
- AE. întrucât numeroase exemple de autoorganizare arată că vânzarea de miere cu lanțuri de aprovizionare scurte și pe piețele locale ale producătorilor înregistrează un mare succes, în special în cazul mierii ecologice;
- AF. întrucât alte produse apicole, precum polenul, propolisul, ceara de albine și lăptișorul de matcă, contribuie în mod semnificativ la bunăstarea oamenilor și joacă un rol important în industria cosmetică și cea medicală;

Importanța apiculturii

1. consideră că albinele îndeplinesc un serviciu agricol de bază prin polenizarea culturilor,

serviciu fără de care agricultura europeană și, în special, cultivarea plantelor nu ar exista sub nicio formă;

2. consideră că apicultura are o contribuție fundamentală la menținerea echilibrului ecologic și a biodiversității, astfel încât sectorul trebuie să se afle în centrul politicii agricole comune;
3. consideră că finanțarea acordată apiculturii trebuie să fie suplimentată în viitoarea politică agricolă;

Sprijinul UE pentru apicultură

4. propune o creștere cu 47,8 % a bugetului UE pentru programele apicole naționale - în conformitate cu creșterea efectivă a populației de albine - comparativ cu nivelul din 2004, ceea ce înseamnă 47 milioane EUR pe an;
5. solicită Comisiei să includă un nou sistem de sprijin direct pentru apicultori, pe baza numărului de colonii, în propunerile sale pentru politica agricolă comună pentru perioada de după 2020;
6. consideră că ar fi oportun să se împărtășească teme de cercetare din domeniul apiculturii și concluziile cercetărilor - în special atunci când acestea sunt finanțate de UE - între statele membre, pentru a evita suprapunerile;
7. invită Comisia să adopte recomandări în vederea introducerii în UE a unui program de educație uniform și de înaltă calitate, la nivel de bază și profesional, în domeniul apiculturii;
8. consideră că ar trebui să se acorde apicultorilor scutiri fiscale în fiecare stat membru, având în vedere importanța activității lor pentru agricultură și mediu;
9. invită statele membre să flexibilizeze normele stricte privind transportul rutier aplicabile în cazul apicultorilor, în special prin exceptarea acestora de la utilizarea tahografului pe distanțe mai mari de 100 km, pentru a promova migrația roiurilor de albine;

Chestiuni legate de sănătatea albinelor

10. consideră că unele specii alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup (*Aethina tumida*), viespea asiatică și loca americană cauzează prejudicii grave apicultorilor și provoacă distrugerii extinse în rândul albinelor;
11. solicită Comisiei să implice toți producătorii de medicamente relevanți în cercetări din domeniul medicamentelor pentru albine și să înființeze o platformă IT comună pentru împărtășirea celor mai bune soluții și medicamente cu părțile interesate;
12. recunoaște că rezultatele exercițiilor de monitorizare pentru a evalua situația sănătății albinelor desfășurate de unele state membre sunt importante și ar trebui să fie împărtășite cu celelalte state membre și cu Comisia;

13. invită statele membre și regiunile să utilizeze toate mijloacele posibile pentru a proteja varietățile de albine locale și regionale de răspândirea nedorită a varietăților străine naturalizate sau invazive în UE;
14. solicită Autorității Europene pentru Siguranța Alimentară să efectueze cercetări (analize de laborator și experimente pe teren), conform unui calendar clar și împreună cu celelalte agenții ale UE implicate cu privire la toate substanțele și ceilalți factori care pun în pericol sănătatea albinelor;

Combaterea eficientă a contrafacerii mierii

15. se așteaptă ca statele membre și Comisia să oblige producătorii de miere din țările terțe care utilizează metode neloiale și ambalatorii și comercianții din UE care amestecă cu bună știință miere contrafăcută și importată cu miere europeană de înaltă calitate să respecte legislația UE;
16. invită Comisia să elaboreze proceduri eficiente de analiză de laborator (de exemplu, teste de rezonanță magnetică nucleară) care să poată fi utilizate pentru a detecta contrafacerile din ce în ce mai sofisticate pentru a detecta eventualele cazuri de contrafacere a mierii;
17. sugerează să se creeze instalații de ambalare a mierii care să prelucreze, de asemenea, mierea importată, cu monitorizarea siguranței alimentare de către UE; acest lucru ar putea fi realizat prin modificarea Regulamentului (CE) nr. 853/2004;
18. aceasta ar permite ca monitorizarea la nivelul UE să fie aplicată în cazul ambalatorilor de miere din țările din afara UE, permițând, astfel, auditorilor oficiali să afle dacă s-a folosit miere contrafăcută și asigurând eliminarea sa din lanțul alimentar;
19. se așteaptă ca mierea să fie întotdeauna identificabilă încă din momentul în care părăsește stupul și să fie clasificabilă în funcție de originea sa vegetală, indiferent dacă este vorba de un produs național sau de un produs de import;
20. întrucât tipurile de miere monofloră sunt dificil de identificat în statele membre, propune să se adauge o descriere a caracteristicilor acestora în „Directiva privind mierea” (Directiva 2001/110/CE);
21. este conștient de importanța practică a unui sistem de avertizare rapidă pentru alimente și furaje și, prin urmare, solicită Comisiei să introducă pe lista RASFF cazurile în care mierea este în mod clar contrafăcută;
22. solicită Comisiei să prezinte o propunere care să introducă mierea în domeniul de aplicare al Regulamentului (CE) nr. 853/2004;
23. invită Comisia să interzică distribuirea mierii filtrate cu rășină cât mai curând posibil, având în vedere faptul că acest tip de miere nu conține absolut niciun element cu valoare biologică;
24. invită Comisia să testeze cu atenție importul la scară largă de miere din China, în

conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1036/2016 și, în special, să ancheteze funcționarea societăților exportatoare de miere din China și să evalueze calitatea, procentul din cantitate și nivelul prețului de vânzare al mierii pe piața europeană a mierii;

25. invită Comisia să impună prelevarea de eșantioane și testarea oficială a loturilor de miere din țările terțe la frontierele externe ale UE, în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 882/2004 [care mai târziu a devenit Regulamentul (UE) 2017/625)];
26. reamintește Comisiei faptul că consumatorii au dreptul de a cunoaște locul de proveniență al tuturor produselor alimentare; cu toate acestea, etichetele „amestec de miere provenită din CE”, „amestec de miere provenită din spațiul extracomunitar” și, în special, „amestec de miere provenită din CE și din spațiul extracomunitar” ascund complet originea mierii de consumator;
27. solicită ca mențiunea „amestec de miere provenită din CE și din spațiul extracomunitar” să fie înlocuită cu o indicație exactă a țării sau a țărilor din care provin tipurile de miere utilizate în produsele finale și ca acestea să fie enumerate în ordinea care corespunde proporțiilor utilizate în produsul final;
28. sprijină ideea ca statele membre să introducă obligativitatea de a se indica locul de origine a mierii pe miere și alte produse provenite de la albine, așa cum se întâmplă în cazul anumitor produse din carne și produse lactate;

Promovarea mierii ca un produs alimentar sănătos în sectorul învățământului public

29. recunoaște și salută Inițiativa europeană pentru miere la micul dejun și invită statele membre să includă inițiativa în sistemele lor educaționale de bază;
30. invită Comisia să prezinte o propunere pentru a crește sprijinul acordat de UE pentru aceste programe cu 50 % pe an pentru a permite programelor școlare să funcționeze în mod efectiv și includerea deplină a produselor locale, cum ar fi mierea, măslina și uleiul de măsline;

Încurajarea consumului de miere și promovarea mierii

31. invită Comisia să elaboreze un raport privind cantitatea de miere consumată și modelele de consum din UE;
32. invită Comisia să aloce o sumă specifică din bugetul UE destinat promoțiilor pentru a promova mierea UE pe piața internă;
33. solicită Comisiei să se asigure că UE va declara mierea și alte produse apicole drept „produse sensibile” în negocierile privind acordurile de liber schimb;
34. încredințează Președintelui sarcina de a transmite prezenta rezoluție Consiliului și Comisiei, precum și parlamentelor naționale.

EXPUNERE DE MOTIVE

Sectorul apicol face parte integrantă din agricultura europeană, fiind sursa principală sau una dintre sursele adiționale de venit pentru peste 500 000 de cetățeni ai UE. Importanța acestui sector este mult mai mare decât s-ar putea deduce din contribuția sa la valoarea brută a producției în economie, având în vedere că 84 % din speciile de plante și 76 % din producția alimentară din Europa depind de polenizarea efectuată de albine, astfel încât valoarea economică produsă, estimată la 14,2 miliarde EUR pe an în UE, este mult mai mare decât valoarea mierii produse. Importanța mierii pentru menținerea echilibrului ecologic și a biodiversității este, de asemenea, foarte clară. Cred că importanța polenizării nu este apreciată în mod corespunzător și este trecută cu vederea în UE, întrucât în SUA se cheltuie anual 2 miliarde de euro pentru polenizarea artificială. Apicultura și apicultorii trebuie, prin urmare, să fie în centrul politicii agricole comune. Viitoarea politică agricolă trebuie să mărească vizibilitatea și finanțarea apiculturii peste nivelul său actual.

Situația apicultorilor activi în prezent în UE este departe de a fi ușoară, existând mulți factori care le îngreunează viața.

1. Problema cea mai mare este, de departe, răspândirea mierii contrafăcute pe piața internă, care este responsabilă pentru înjumătățirea prețului de achiziție al mierii în 2016 comparativ cu 2014, în special în principalele țări producătoare de miere, cum ar fi România, Bulgaria, Spania, Portugalia, Franța, Croația și Ungaria. Acest lucru pune apicultorii europeni într-o poziție fără ieșire. Mierea este al treilea cel mai contrafăcut produs din lume, ceea ce înseamnă că trebuie să luptăm nu doar pentru a proteja apicultorii UE, ci și din motive de protecție a consumatorilor și a sănătății oamenilor. Contrafacerea este un fenomen care afectează aproape totalitatea mierii importate în UE, în special produsele originare din China. Potrivit statisticilor, China produce 450 000 de tone de miere pe an, ceea ce este mai mult decât producția combinată a celor mai mari producători mondiali - UE, Argentina, Mexic, SUA și Canada. Experții spun că o astfel de cantitate pur și simplu nu poate fi rezultatul activității apicole. În temeiul unei inițiative formulate la solicitarea Ungariei în cadrul reuniunii din decembrie 2015 a Consiliului Agricultură și Pescuit, Comisia a dispus testarea centralizată a mierii. Aceasta a fost efectuată de către Centrul Comun de Cercetare, care a constatat, printre altele, că 20 % dintre probele prelevate la frontiera externă a UE și la sediile importatorilor constau din miere contrafăcută. Din punctul de vedere al sănătății, este deosebit de îngrijorător că, în opinia experților, producătorii de miere din China au rezolvat problema din 2002 cu cloramfenicolul nu respectând normele, ci folosind filtre de rășină; având în vedere, totuși, faptul că această „miere” nu conține absolut niciun element cu valoare biologică, ea ar trebui să nu fie denumită miere, ci un tip de sirop. Unii ambalatori și comercianți frauduloși de miere ameliorează aceste substanțe prin amestecarea lor cu miere europene de înaltă calitate, aplicând pe produsul rezultat eticheta de „amestec de miere provenită din UE și din afara UE”, astfel cum sunt autorizați prin Directiva 2001/110/CE; acest lucru este la fel de util pentru consumatori ca o etichetă pe care ar scrie „miere care nu provine de pe planeta Marte” - cu alte cuvinte, deloc.

Pentru a găsi o soluție satisfăcătoare la această situație nesustenabilă, mă aștept ca statele membre și Comisia să oblige producătorii de miere din țările din afara UE care utilizează metode nelocale (în principal anumiți producători chinezi) și ambalatorii și comercianții din UE care amestecă cu bună știință miere contrafăcută și importată cu miere europeană de înaltă

calitate să respecte legislația UE. Aș recomanda îndeosebi dezvoltarea de metode analitice de laborator care să poată filtra contrafacerile mai sofisticate (de exemplu, testarea prin rezonanță magnetică nucleară), obligarea instalațiilor de ambalare a mierii care prelucrează și miere importată să se supună monitorizării pentru asigurarea siguranței alimentare (Regulamentul 853/2004/CE) și asigurarea faptului că mierea este identificabilă începând cu momentul în care părăsește stupul și clasificabilă în funcție de originea sa vegetală. Aș dori, de asemenea, ca caracteristicile tipurilor de miere monofloră să fie stabilite la nivelul UE, ca mierea care este în mod clar contrafăcută să fie introdusă pe lista RASFF, ca tehnologia filtrării cu rășină să fie interzisă și ca din fiecare lot de miere care ajunge la frontierele externe ale UE din țări terțe să se preleveze eșantioane, care să fie testate. Pentru a rezolva această situație este crucial ca eticheta vagă și fără semnificație „amestec de miere provenită din CE și din spațiul extracomunitar” să fie înlocuită cu o descriere care să indice exact țara sau țările din care provin tipurile de miere utilizate în produsele finale și ca acestea să fie enumerate în ordinea care corespunde proporțiilor utilizate în produsul final.

2. În plus, o serie de boli ale animalelor cauzează probleme grave pentru apicultori. Anumite specii alogene invazive precum *Varroa destructor*, gândacul mic de stup (*Aethina tumida*), viespea asiatică și loca americană au efecte distructive pe scară largă în rândul populațiilor de albine din Europa și aduc grave prejudicii apicultorilor, situație care a condus la falimentul multor producători. Încă nu s-a reușit să se combată cu succes *Varroa destructor*, dat fiind că nu există medicamente care să distrugă efectiv parazitul, iar eforturile de cercetare și dezvoltare în acest domeniu sunt inadecvate. În plus, rezultatele testelor de monitorizare regionale/ale statelor membre care evaluează starea de sănătate a albinelor ascund o mulțime de informații importante din partea celorlalte state membre, a Comisiei și a agențiilor UE relevante, cum ar fi Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară.

Prin urmare, aș sugera ca statele membre să împărtășească rezultatele testelor de monitorizare, atât între ele, cât și cu Comisia. Ca o modalitate de a încuraja cercetarea și dezvoltarea farmaceutică, fac apel la Comisie să îi implice în eforturile de cercetare pe toți producătorii de medicamente relevanți și să înființeze o platformă TI comună pentru a împărtăși cele mai bune soluții și medicamente cu părțile interesate. În sfârșit, apicultorii, producătorii agricoli și ecologiștii se așteaptă, de asemenea, să existe un consens științific clar în UE privind toate substanțele și alți factori care prezintă un pericol pentru sănătatea albinelor. Prin urmare, propun ca Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară să fie solicitată să efectueze activități de cercetare, în conformitate cu un calendar clar determinat și împreună cu alte agenții ale UE implicate (de exemplu, Agenția Europeană pentru Produse Chimice), cu privire la toate substanțele și alți factori care pun în pericol sănătatea albinelor.

3. Sprijinul UE pentru apicultori trebuie să fie și el revizuit. În timp ce populația de albine din UE a crescut cu 47,8 % între 2004 și 2016, bugetul programelor naționale din sectorul apicol a crescut cu doar 12 %, de la 32 la 36 milioane EUR pe an. Aceasta reprezintă un total general de trei la mie din bugetul PAC! Bugetul UE pentru aceste programe trebuie, așadar, să fie majorat cu 47,8 %, ceea ce reprezintă 47 de milioane EUR pe an. Acest lucru este ușor de realizat. Ar trebui să se aibă în vedere, de asemenea, includerea în politica agricolă de după 2020 a unei noi subvenții directe în apicultură, bazate pe numărul de colonii de albine. În plus, cercetarea și dezvoltarea în domeniul apiculturii, educația și formarea continuă a apicultorilor, precum și stimulentele fiscale (de exemplu, scutirile fiscale pentru activitățile apicole) ar ajuta apicultorii să prospere.

4. Mierea ar trebui, de asemenea, să fie promovată în rândul copiilor, în sistemul public de învățământ, drept un produs alimentar sănătos. Un exemplu excelent în acest sens îl reprezintă „Inițiativa europeană pentru miere la micul dejun” organizată de Slovenia și introdusă ulterior în mai multe state membre; aceasta ar putea fi transformată în mod util într-o acțiune la nivelul întregului UE. Programele școlare sunt, de asemenea, un for ideal pentru integrarea mierii în perspectivele de dezvoltare ale copiilor. Prin urmare, sprijin creșterea bugetului UE pentru programele școlare.

5. Promovarea mierii în UE este, de asemenea, importantă, dat fiind că consumul anual nu este satisfăcător: media de 2,5-2,7 kg pe cap de locuitor pe an în statele membre din Europa de Vest este mai mult sau mai puțin acceptabilă, însă cifra pentru Ungaria, de exemplu, este de numai 0,7 kg pe an, deci consumul este mic. Ar trebui să se invite Comisia să elaboreze un raport privind cantitatea de miere consumată și modelele de consum din UE. Aș dori, de asemenea, să încurajez statele membre să folosească toate mijloacele disponibile, în special asistența intensivă pentru lanțurile de aprovizionare scurte în cadrul programelor de dezvoltare rurală, pentru a promova vânzarea locală și regională de miere, în special de miere ecologică. În sfârșit, sectorul apicol merită o atenție specială din partea UE în vederea protejării sale în cadrul negocierilor privind acordurile de liber schimb, iar mierea și alte produse apicole ar trebui să fie clasificate ca „produse sensibile”.